

Tanrı Bizi Boşuna mı Cennetinden Kovdu

– BelkiBirGün · 05 Ekim 2011

Biz insanlar doğanın tek hükümdarı tek efendisi değiliz. Biz insan değiliz. Doğanın dengesini bozmak için vahşeti esirgemiyoruz. Benim sinirlerimi alt üst eden iki görüntü kirliliği oldu.

Biri; sözde Avrupa Birliği ülkesi olan Danimarka'nın Faroe adalarındaki dehşet verici "yunus balığı" katliam görüntüleri idi. Bu kanlı vahşet ne için yapılmaktaymış biliyor musunuz?

"Danimarka erkeklerinin artık erişkin bir erkek olduklarını kanıtlamak içinmiş..."

Bu her yıl alışlagelmiş hunharca akıtılan kanları hiçbir medeni batı ülkesi engellemiyor ve seslerini de çıkartmıyorlar.

Beni üzen bir diğer görüntü ise ülkemizde yaşandı.

Dört gün süren Kurban bayramında rutinleşmiş, alışagelmiş kanlı görüntülere tanık oluyoruz. Öyle ki bu kanlı görüntüler benim oğlumu "etyemez" olmasına bile neden olmuştur. Her ne kadar "gitme oğlum" dediysek de, sokak ortasında akıtılan kurbanların kanları, küçük oğlumun dikkatinden kaçmamış olmalı ki, komşunun bahçesinde duyduğu "tekbir" sesleri dikkatini çelmiş ve kaçınılmaz sona tanık olmuş o minik gözleri.

Bugün oğlum 22 yaşında ve o gün bugün etyemez.

Geçtiğimiz Kurban bayramında TV ekranındaki izlediğim vahşet, içimin kıyılmasına neden olmuştu. Ekranında eli kanlı bıçaklı bir adam ve kaçan boğa...

Önce sıradan bir "kurbanlık hayvanın" kaçıışı sandım. Ama maalesef öyle değilmiş. Vahşetin ta kendisiymiş. Adam kasap değil... O adam bir katili kovalıyordu sanki... Boğanın arka ayaklarının tendonlarını kesip;

"Hadi kaç kaçabilirsen şimdi bakalım." sesi kulaklarımda hala...

Ve boğa kanlar içinde iki ön ayaklarına da sürünmekte, canhıraş kaçmaya çalışmakta...

Tabi bu ekran kirliliği beni üzdüğü gibi küçük çocukların da o minicik yüreklerinde bıraktığı hasarı RTÜK'ün de göz ardı etmemesi gerekiyor.

İzleyemedim o vahşetin fınalinde ne olduğunu... Kapadım anında televizyonu...

Bu haber sonrası kısa bir düşünce aldı beni. Ve aklıma şu soru takıldı.

Acaba dünyanın hangi ülkesi, hangi hayvanı kurban etmekte?

Aklıma hemen Çin geldi.

Çinliler ve Korelilerin "kuş, kedi/köpek" yediklerini bilirim...

Japonların "yunus" balıklarını yakalarken, yaptıkları vahşeti bilirim...

Bazı kuzey Avrupa ülkelerinin "kürk hayvanlarını" canlı canlı beyinlerine, çekiçle vurup "kürkü" bozulmasın diye katlettiklerini bilirim...

İspanyolların o "muhteşem arena" keyiflerinde matadorun, "boğayı " birkaç darbede kılıçla arenadaki kanlı görüntülerini bilirim...

Nepal'da her yıl ellerinde satırla 200 binden fazla hayvan sokak ortasında, "Hindu tanrıçası Gadhimai" onuruna hayvanların katlediliyor...

Kanada'da sırf zevk için geçtiğimiz nisan ayında "860 fok" hunharca katledilmiştir.

Her yıl Arabistan'da milyonlarca "kurbanlık hayvan", dini vecibeler yerine gelmesi için kesilir, sonra da kızgın kumlara gömülür. İnsan kursağına gitmeyen bu kurbanlıkları, keşke Afrika'da açlıktan ölen insanlara ulaşırsalar ya...

Ve daha dünyanın hangi ülkesinde, hangi hayvana, nasıl bir işkence yaptıklarını, anlatmakla da bitiremeyiz.

Peki, bu Avrupa İnsan Hakları, "hayvan hakları mahkemesi" de açsa ya! Hem doğa adına hem insanlık adına bence daha iyi olur. Ülkemizdeki her yıl kutlanmakta olan Kurban Bayramımızın; en önemli vecibesini yerine getirmek için "kurbanlıkların" daha uygun koşullarda ve kesim alanlarının da insanların yaşam ünitelerinden çok uzakta olmasına ve sağlık koşullarına uygun gerekir.

"...Dünyada kusursuz iki insan vardır. Biri ölmüştür, biri de doğmamıştır." Diyen bir Çinli'nin,

"...Eğer aç ve kimsesiz bir köpeği alıp bakar ve rahata kavuşturursanız sizi ısırmaz. İnsan ve köpek arasındaki temel fark budur."diyen Mark Twain ile arasında epey fark olduğunu,

"...İnsanların ne kadar kötü olduğunu görmek beni hiç şaşırtmıyor, fakat bu yüzden hiç utanmadıklarını görünce hayretler içinde kalıyorum." Diye söylenen Goethe'ye hak veriyordu Sokrates şu sözleriyle;

"...İnsanlar yüksek mevkilere ulaştıkça tanrılaştıklarını zannederler, düştükleri zaman insanlıklarının da elden gittiğini görürler."

Kafka biraz daha ılıman yaklaşmış ve

"...İnsanın belli başlı iki günahı vardır, öbürleri bunlardan çıkar: Sabırsızlık ve tembellik. Sabırsız oldukları için Cennet'ten kovuldular, tembelliklerinden geri dönemiyorlar." Diyerek dünyada oluş nedenimize açıklık getirmiştir.

Montaigne, insanın doğasında var olması gereken en asil yere;

"...İnsan her yerde aynı insandır; bir insanın yaratılışında asalet yoksa kâinatın tacını giyse yine de çıplak kalır." Diyerek parmak basmıştır.

Kant ise;

"...İnsan eğitilmesi zorunlu olan tek yaratıktır." Dedikten sonra hızını alamamış ve

"...Yasalar karşısında insan, başkalarının hakkına tecavüz ettiği zaman suçludur. Etiksel olarak ise bunu aklımdan geçirdiği anda bile suçludur." Demekle düşünce kirliliğinin önemini özetlemiştir.

Maeterlinck, insanlığa biraz acımasızca saldırmış olup dünyanın şimdiki durumunu sanki çok önceden görmüş gibiydi;

"...Canlıların en akıllısı olarak insanı seçmişler. Ne yazık ki, pislik makinesinden başka bir şey değildir." İnsanı dibe vurmuştur.

Bana göre en makul olanı sanırım Bernard Shaw'ın inci tanesi sözleridir:

"...İyi düşünür, fena hareket ederiz. İkisini nefsinde birleştiren insan; bir istiridye kabuğu içindeki nadir bir inci tanesi gibidir. Bir insan ne kadar fazla şeyden utanırsa o kadar hürmete layıktır."

Ve son olarak Max Scheler ile yazımı noktalamak istiyorum:

"...İnsan olmak güçtür. Hayvanları tanıyınız bunu anlarsınız."

Tanrı bizi boşuna mı cennetinden kovdu?

Emine PİŞİREN/Bursa

16.12.2009